

[Bolvig]

til egoistiske partiformål. Det er aldeles ikke tilfældet.

Socialdemokratiets kongres – og den kan vi andre vel også lytte til, som jeg sagde før – vedtog, vistnok enstemmigt, en resolution, hvori det siges, at socialdemokratiet i sit virke nationalt som internationalt vil arbejde for at støtte FN's apartheidpolitik. Kongressen opfordrer derfor sine partimedlemmer til i praksis at efterleve FN's henstilling. Det var socialdemokratiet, der var pennefører, da vi lavede en beslutning, hvori der stod: for at bidrage til en begyndende isolering af det sydafrikanske apartheidstyre opfordrer folketinget regeringen til at boykotte visse økonomiske aktiviteter i Den sydafrikanske Republik. Det har vi levet op til, hr. udenrigsminister. Vi er bare skuffede over, at socialdemokratiet har forladt den tidligere linje.

Jeg synes, det er fantastisk at rette bebrejdelser mod bl. a. det radikale venstre, der altid med glæde har støttet den markante politik, som folketingets formand i sin tid som udenrigsminister førte, og som i høj grad er blevet bemærket af de undertrykte i Sydafrika og i øvrigt mange andre steder i Afrika. Jeg er bange for, at vi sætter den sympati og den styrke og de muligheder, vi har rundt omkring i Afrika, over styr, hvis vi nu fraviger en sådan markant politik.

Steen Folke (VS):

Jeg skal ikke gå ind i debatten om socialdemokratiets dobbeltmoralske holdning til Sydafrika – det har fru Hanne Engberg og hr. Bolvig gjort aldeles udmærket. Når jeg tager ordet igen, er det kun for at få præciseret en side af problematikken, som er en detalje i den store sammenhæng, men ikke en helt uvæsentlig detalje. Det drejer sig om, hvad socialdemokratiet og regeringen mener, når man fortolker folketingets vedtagelse af 28. maj 1978 med dens henstilling om om muligt at indkøbe kul andetsteds end i Den sydafrikanske Republik. Udenrigsministeren svarede ganske vist på det her i sit indlæg for lidt siden. Men jeg vil gerne være helt sikker, for jeg må erkende, at jeg føler mig ikke helt beroliget ved, at udenrigsministeren stiller sig op og siger, at socialdemokratiets holdning er den samme, som den var, dengang beslutningen blev truffet. Jeg har tilkendegivet, hvad forskellige socialdemokratiske

repræsentanter har sagt siden hen, og de har understreget, at dette »om muligt« kun involverede praktiske hensyn og overhovedet ikke økonomiske hensyn. Det vil jeg gerne have ministeren til at tage stilling til. Er det også det, som, om jeg så må sige, var socialdemokratiets holdning – og dengang var socialdemokratiet også i regering – dengang beslutningen blev vedtaget? Og vil ministeren nu gentage, at når man nu skal i dialog med elselskaberne, som der blev lagt op til, så vil udgangspunktet for regeringen være, at det alene er de praktiske muligheder for at få kul andetsteds, som skal spille ind, ikke om disse kul måtte være dyrere end de kul, der indkøbes fra Sydafrika? Det var det skred i holdningen, som jeg synes der kunne være grund til at være urolig over for. Hvis ministeren i det mindste vil sige ganske klart, at der altså ikke er noget skred i den retning, så er vi i det mindste nået så langt.

I den forbindelse kunne det faktisk også være interessant at få at vide, om det ikke er rigtigt, at Polen har tilbudt at levere flere kul, at der altså rent faktisk er praktiske muligheder for at få kul. Det var fremme i november måned sidste år, at der skulle være afgivet en form for tilbud om større leverancer af kul. Jeg stillede et spørgsmål til energiministeren om det i folketingets spørgetid den 21. november sidste år. På daværende tidspunkt kendte energiministeren ikke nærmere, hvad der var foregået på et repræsentantskabsmøde i Elsam, men det var muligt, at det har kunnet oplyses siden hen.

Jeg vil først og fremmest gerne have præciseret regeringens helt klare holdning til den nævnte detalje, som er vigtig i den store sammenhæng.

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Det glæder mig at høre de rosende bemærkninger, der kom om min forgængers indsats i 1978, og jeg vil gerne sige, at der ikke er tale om nogen som helst ændring i den nuværende socialdemokratiske regerings holdning i forhold til dengang.

En fortolkning beder hr. Steen Folke om at få. Jeg vil bare sige, at det naturligvis har ligget i hele holdningen til dette spørgsmål, at det, at man stoppede kulkøbet og fandt andre markeder, også i sin konsekvens kunne have, at der blev tale om højere priser.